

Každá pomoc se počítá, říká pořadatelka sbírek Božena Kocourková

Jakou cenu mohou mít ponožky a ručníky. Prachobyčejné věci, nad kterými běžně nepřemýšlíme. Jinak to ovšem vidí muži z azylového domu, jak se sama přesvědčila pořadatelka dobročinných sbírek.

■ Lenka Kopčáková

Božena Kocourková je učitelkou Mateřské školy v Polničce. Pořádá různé sbírky pro lidi opuštěné nebo v nouzi. Své úsilí jednoduše vysvětluje: „Nikdy nevíme, kdy se my samotní do nějaké svízelné situace dostaneme a budeme právě pomocnou ruku potřebovat.“

Žena se již roky zapojuje do předvánočních projektů Ježíškova vnučata a Strom splněných přání. V prvním případě cíleném na seniory z pobytových zařízení, ve druhém na děti a mládež z dětských domovů.

Jak Božena Kocourková říká, sám by toho člověk mnoho nedosáhl, ale ve školce má správnou partu rodičů, kterým není lidskost cizí. Polničská školka je dvoutřídková s 38 dětmi a dobročinných akcí se zúčastňují většinou všichni „školkoví“ rodiče. Ti jsou nejen z Polničky a ze Žďáru, ale i z Račina, Stržanova či Škrdlovic.

Nadšenci již v minulosti zakoupili sprchové gely a šampony pro geriatrické oddělení v Nemocnici Jihlava. V tomto školním roce mají za sebou sbírku věcí pro žďárský azylový dům pro muže, sbírku výtvarných potřeb pro klienty Domova pro osoby se zdravotním postižením ve Zboží a právě se činí ve sbírce knih pro nemocnice.

Jde sice o menší projekty, ale jsou od srdce a kladný náboj, kte-

POŘADATELKA dobročinných sbírek Božena Kocourková

Foto: archiv B. K.

rý nesou, má uzdravující dopad na duše lidí, co tuto pomoc potřebují a obdrží ji.

Jak Božena Kocourková vzpomíná na nedávnou návštěvu žďárského azylového domu, dvě ženy s krabicemi plnými věcí tu vítali s otevřenou náručí. „Zejména ponožky a ručníky ihned mizely v úkrytech klientů. Všichni byli z darů šťastní a my nestačily koukat, jak je pro muže důležité mít jeden ručník navíc,“ ohlíží se paní Božena.

Vedoucí domova ihned některé věci uklidila do skříní na přídel. Prostě to tak musí fungovat. Jiné se ani nevybalovaly a čekají schované do nového domu sociálních služeb, kam se má začátkem podzimu žďárský azylový dům stěhovat.

„Nezapomenu na pravdivá slova jednoho klienta, který vzkazuje rodičům: ‚Věnujte se dětem, smějte se s nimi, sdílejte strasti i radosti,‘“ tlumočí paní Božena životní moudrost, zaplacenou však nejspíš smutnou životní zkušeností.

Další sbírka putovala až za Světlou nad Sázavou, do Domova pro osoby se zdravotním postižením ve Zboží. Obsahovala výtvarné potřeby pro zdejší obyvatele.

Jedna věc je sbírku uspořádat a další věc je dostat pomoc k potřebným. Na otázku, zda se na rozvozu podílí rodiče a zda jsou projektu nakloněni i kolegové ze školy, Božena Kocourková říká, že věci většinou rozváží ona s přítelem, do Domova ve Zboží se sbírkou mířila jedna maminka, která poskytuje i prostory pro skladování. „No a děvčata (myšleno kolegyně) nám fandí a podporují nás,“ říká učitelka.

Domov ve Zboží věnoval školce jako poděkování krásného velikého šneka ze šamotové hlíny. „Výrobky, které klienti tvoří, jsou také na prodej. I takto můžeme domovu pomoci,“ říká pořadatelka sbírek.

Nyní rodičovská parta z polničské mateřinky sbírá knihy pro nemocnice a psychiatrie. „Nějsme ještě u konce, a knih se již sešlo nepočítaně. A to je přece paráda,“ raduje se Božena Kocourková. „Kdyby bylo víc tak skvělých lidíček. Velmi všem děkuji,“ vzkazuje na adresu rodičů dětí.

O lidech bez domova, lidech postižených, starých či opuštěných si učitelka s dětmi ve školce často povídá a je podle ní patrné, že se i doma na toto téma baví.

„Mohu rodiče jen pochválit. Děti problematiky chápou v rámci svého věku. Věřím, že rodiče jim moudře vysvětlují, proč třeba třídí knihy a

věci, které již nepotřebují, ale jiným lidem ještě mohou posloužit,“ říká.

Dárcečky pro potřebné Božena Kocourková, jak ona říká, začala „pěstovat“, když syn nastoupil do školky. „Povídali jsme si, že jsou kolem nás děti, které třeba nemají rodiče, nebo že jsou tu i nemocní a starší lidé,“ ohlíží se. Své aktivity kdysi započali Stromem splněných přání. Dnes je její syn skoro v dospělém věku a pomáhat potřebným chápe jako samozřejmost.

„Sám ze svého kapesného přispěl na nákup potřebných věcí na Ukrajinu,“ uvádí hrdě jeho matka.

Každoročně od listopadu prý velmi ráda „loví“ přání v Ježíškových vnučatech. Snaží se koupit i něco navíc, jen tak si s lidmi popovídat a udělat jim, snad na chvíli, radost. Každoročně dává i na přilepšenou mužům v azylovém domě cukroví a kávu. Pravidelně se zapojuje do sbírek potravin.

Na otázku, proč to vše dělá, zda má nějakou osobní zkušenost, která vede k dobročinnosti, Božena Kocourková říká, že nikdo z nás neví, kdy bude nějakou pomoc potřebovat. „Možná je to více podmíněno mým dávným studiem sociálního oboru,“ připouští.

Nějaký mustr na vyhledávání cílů pomoci prý nemá. „Prostě mě občas něco napadne a pak konám,“ říká. Už nyní má opět nějaký projekt na papíře, ale zatím nechce prozrazovat. „Přála bych si každý školní rok uskutečnit něco,“ naznačuje. „Bylo by fajn nemyslet jen na sebe, ale koukat okolo. I třeba převést človička přes přechod. Každá pomoc se počítá. Děkuji!“ vzkazuje Božena Kocourková.

Z dopisů redakci

Polemika

„Nedá mi nereagovat na odpověď lokálního předáka KSČM a SPOZ Petra Stočka na dubnovou otázku redakce Žďárských novin v rubrice Názory...“

Tak začíná příspěvek Romana Krejčího, adresovaný naší redakci pod názvem Polemika.

Nemáme prostor tak obsáhlý dopis otisknout celý, proto vybíráme naším pohledem to nejdůležitější. Celý názor má redakce ŽN k dispozici.

Dále již nechme promluvit pisatele. **-lko-**

■...Dotaz se týkal zajištění finančních zdrojů pro pomoc lidem v nouzi, konkrétně ukrajinským uprchlíkům... Odpověď Petra Stočka končí slovy: *Neschopnost státu zatím nahrazuje mimořádně aktivní a solidární občanská společnost, to ale nejde donekonečna. Stát už konečně musí začít*

fungovat, od toho ho máme...

■ Dotyčný nespécifikuje, v čem konkrétně se mu stát jeví neschopný a nefunkční. Osočení státu z nečinnosti je tak prázdna deklarace. Navíc se rozchází s mým vnímáním práce současného státu, již se zřejmě myslí jeho část výkonná (vláda) a legislativní (dvoukomorový parlament)...

■...Petr Stoček konstatuje, že válka na Ukrajině je tragická a zbytečná. Nekonstatuje, kdo je agresor, a ani se nepozastavuje nad tím, proč byla část městských financí (56 mil. Kč) svěřena ruské bance Sberbank, nyní v důsledku vyhlášených sankcí nedostupných, o čemž Žďárské noviny informují na témže místě. Vzhledem k všeobecnému povědomí o ruské anexi Krymu v roce 2014 se otázka obecních peněz na účtu ruské banky v roce 2022 přímo nabízí. Ani prozíravé, ani etické. Jako městský zastupitel, proč pan Stoček na bezpečnostní riziko včas neupozornil?

■ Slovně napadeného státu cítím potřebu se zastat. Především, nebyl to stát, kdo vložil městské peníze na problematický účet. Za druhé, česká vláda jednala, zaujala jasný a čestný postoj k válce na Ukrajině. Obět agresore podpořila morálně a také hmotně. Morální podporu podepřela dodávkami humanitárního a vojenského materiálu k obraně vojensky napadnutého státu, a to i s vědomím možné ekonomické odplaty agresora.

■ Že by stát, respektive vláda, i jinak nekonal? Během pouhého měsíce přibylo v naší zemi oficiálně 270 000 nově příchozích, občanů Ukrajinské republiky vyhnaných z domovů válkou. Nevšiml jsem si, že by Tito lidé bezmocně bloudili po české zemi. Jsou ubytováni, sociálně do jisté míry zabezpečeni, byť jistě v nelehké životní situaci. Nezpozoroval jsem chaos. Stát očividně na složitou, od konce druhé světové války bezprecedentní migrační situaci účinně zareagoval. Za vydat-

ného příspěví obětavých občanů a nevládních organizací příchod tolika nových lidí stát zvládl...

■...Absurdnost nepodloženého osočení státu z nečinnosti vynikne porovnáním dvou protichůdných představ o zajištění národní bezpečnosti. Stát, vláda spatřuje bezpečnostní záruku v aktivním členství České republiky v obranném uskupení Severoatlantické aliance (NATO). V programu komunistické strany, Petrem Stočkem zastupované, místo toho najdeme požadavek vystoupení České republiky z paktu NATO a obnovy všestranných vztahů s Ruskem a Čínou...

■...Ano, válka na Ukrajině je tragická a zbytečná. Ale neschopnost současného českého státu? Tu – na rozdíl od pana Stočka – nevidím a ani ji urputně, s demagogickým zápalem nehledám. Řídit stát v mnoha ohledech destabilizované době vůbec není snadné. A je čestné přiznat zásluhu. **Roman Krejčí**